

629 Megacle II e Pisistrato **

Megacle II, dopo aver mandato in esilio Pisistrato, si accordò con lui per il suo rientro, preannunciato in maniera del tutto singolare.

STO → Pisistrato

→ Megacle II

Contesto: avvenimenti del 549 a.C.

Particolari sintattiche: prop. interrogativa, relativa, dichiarativa, infinitiva; genitivo assoluto; part. congiunto.

‘Ο Μεγακλέης ἐπεκηρυκεύετο Πεισιστράτῳ, εἰ βούλοιτό οἱ¹ τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα ἐπὶ τῇ τυραννίδι. Ἐνδεξαμένου δὲ τὸν λόγον καὶ ὁμολογήσαντος ἐπὶ τούτοισι Πεισιστράτου, μηχανῶνται δὴ ἐπὶ τῇ κατόδῳ πρῆγμα εὐθέστατον, ώς ἐγὼ εὐρίσκω, μακρῷ [...], εἰ καὶ τότε γε οὗτοί² ἐν Ἀθηναίοισι τοῖσι πρώτοισι λεγομένοισι εἶναι Ἑλλήνων σοφίην μηχανῶνται τοιάδε. Ἐν τῷ δῆμῳ τῷ Παιανιέι ἦν γυνή, τῇ οὔνομα ἦν Φύη, μέγαθος ἀπὸ τεσσέρων πήχεων ἀπολείπουσα τρεῖς δακτύλους καὶ ἄλλως εὐειδής. Ταύτην τὴν γυναῖκα σκευάσαντες πανοπλίῃ, ἐξ ἄρμα ἐσβιβάσαντες καὶ προδέξαντες σχῆμα οἵδιν τι ἔμελλε εὐπρεπέστατον φανέεσθαι ἔχουσα, ἥλιανον ἐξ τὸ ἄστυ, προδρόμους κτήρυκας προπέμψαντες, οἱ τὰ ἐντεταλμένα ἡγόρευον ἀπικόμενοι ἐξ τὸ ἄστυ, λέγοντες τοιάδε· “Ω Ἀθηναῖοι, δέκεσθε ἀγαθῷ νόῳ Πεισίστρατον, τὸν³ αὐτὴ ἡ Αθηναίη τιμήσασα ἀνθρώπων μάλιστα κατάγει ἐξ τὴν ἐωυτῆς ἀκρόπολιν”. Οἱ μὲν δὴ ταῦτα διαφοιτῶντες ἔλεγον, αὐτίκα δὲ ἔξ τε τοὺς δήμους φάτις ἀπίκετο ώς Ἀθηναίη Πεισίστρατον κατάγει, καὶ οἱ ἐν τῷ ἄστει πειθόμενοι τὴν γυναῖκα εἶναι αὐτὴν τὴν θεὸν προσεύχοντό τε τὴν ἄνθρωπον καὶ ἐδέκοντο Πεισίστρατον.

ERODOTO

1 οἵ: = αὐτῷ.

2 οὗτοι: ossia Pisistrato e Megacle II.

3 τὸν = ὅν.

Traduzione: